

Με λιγότερη αισιοδοξία και περισσότερη επιφυλακτικότητα φαίνεται να υποδέχονται οι πολίτες σε όλο τον κόσμο το 2026, σύμφωνα με τη φετινή Έρευνα Τέλους Έτους της Gallup International, τη μακροβιότερη παγκόσμια έρευνα κοινής γνώμης. Τα αποτελέσματα αποτυπώνουν ένα διεθνές περιβάλλον σε μετάβαση, όπου οι γεωπολιτικές αναταράξεις, η οικονομική αβεβαιότητα και οι πολιτικές εξελίξεις στις Ηνωμένες Πολιτείες επηρεάζουν καθοριστικά τις προδοκίες των πολιτών.

Η πρώτη χρονιά της νέας Προεδρίας Τραμπ έχει ήδη αφήσει το αποτύπωμά της στο παγκόσμιο πολιτικό κλίμα. Η αίσθηση ανατροπής των καθιερωμένων ισορροπιών, τόσο στο πεδίο της διεθνούς πολιτικής όσο και στο εμπόριο και την άμυνα, ενισχύει ένα κλίμα αβεβαιότητας που διαπερνά τις κοινωνίες. Σε αυτό το πλαίσιο, η έρευνα εξετάζει τρία βασικά ερωτήματα: αν το νέο έτος αναμένεται να είναι καλύτερο ή χειρότερο από το προηγούμενο, πώς προβλέπεται να εξελιχθεί η οικονομία και αν ο κόσμος βιάζεται προς περισσότερη ειρήνη ή περισσότερη αστάθεια.

Οι απαντήσεις, αν και υποκειμενικές, λειτουργούν ως αξιόπιστος δείκτης του πολιτικού και κοινωνικού κλίματος. Δεν αποτυπώνουν απλώς προσωπικές διαθέσεις, αλλά τις συλλογικές προδοκίες που επηρεάζουν τη δημόσια συζήτηση και, τελικά, την πολιτική στζέντα.

Υποχωρεί η αισιοδοξία διεθνώς

Σε παγκόσμιο επίπεδο, η εικόνα είναι μεικτή αλλά σαφώς λιγότερο θετική σε σχέση με προηγούμενα χρόνια. Το 37% των πολιτών εκτιμά ότι το 2026 θα είναι καλύτερο από το 2025, το 25% προβλέπει μια χειρότερη χρονιά, ενώ το 31% δεν αναμένει ουσιαστική αλλαγή. Ο Καθαρός Δείκτης Ελπίδας διαμορφώνεται στο +11, χαμηλότερα από πέρυσι, γεγονός που αντανακλά την αυξημένη διεθνή αβεβαιότητα.

Η Δυτική Ευρώπη ξεχωρίζει αρνητικά. Είναι η περιοχή με τις χαμηλότερες προδοκίες παγκοσμίως, καθώς οι πολίτες της εμφανίζουν πιο απαισιόδοξο από κάθε άλλη περιοχή. Η αίσθηση ότι οι παραδοσιακές συμμάχες βρίσκονται σε φάση επαναπροσδιορισμού, σε συνδυασμό με τον συνεχιζόμενο πόλεμο στην Ουκρανία και την επιθετική στάση της Ρωσίας, δημιουργεί ένα περιβάλλον όπου η ανησυχία για το μέλλον υπερίσχει της ελπίδας.

Η Ελλάδα στο επίκεντρο της ανησυχίας

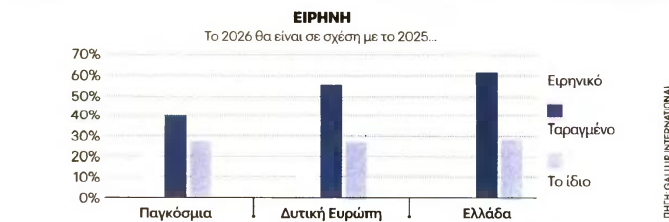
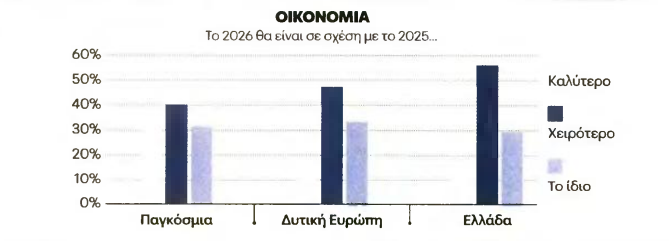
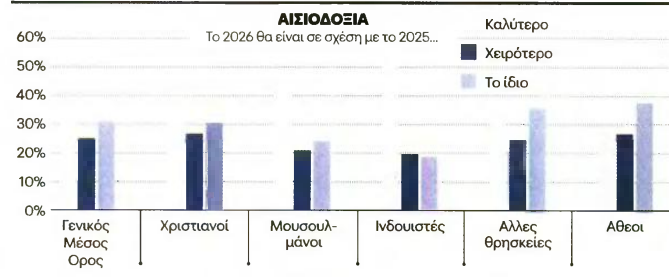
Η Ελλάδα εντάσσεται πλήρως σε αυτό το δυτικοευρωπαϊκό μίτιβο απαισιοδοξίας, εμφανίζοντας μάλιστα εντονότερες ανησυχίες από τον παγκόσμιο μέσο όρο. Το ελληνικό δείγμα καταγράφει ιδιαίτερα αρνητικές εκτιμήσεις, ειδικά σε ό,τι αφορά την παγκόσμια ειρήνη. Ο καθαρός δείκτης της χώρας διαμορφώνεται στο -23%, τοποθετώντας την Ελλάδα ανάμεσα στις πιο ανησυχικές χώρες διεθνώς.

Η εικόνα αυτή δεν αποτελεί έκπληξη. Η ελληνική κοινή γνώμη παραδοσιακά επηρεάζεται έντονα από τις διεθνείς εξελίξεις, ενώ η

ΑΝΑΛΥΣΗ
Του **Αντώνη Παπακόστα**

ΠΩΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΟ 2026

Η ανησυχία υπερίσχυει της ελπίδας

γεωγραφική εγγύτητα σε περιοχές αστάθειας – από την Ανατολική Μεσόγειο έως τη Μέση Ανατολή – ενισχύει το αίσθημα ανασφάλειας. Οι διεθνείς κρίσεις δεν εκλαμβάνονται ως μακρινές, αλλά ως δυνητικά άμεσες απειλές.

Η δημογραφική ανάλυση
Ενδιαφέρον παρουσιάζει η ανάλυση των απαντήσεων με βάση τη θρησκεία των ερωτώμενων. Οι

Χριστιανοί κινούνται ουσιαστικά στον γενικό μέσο όρο, χωρίς αξιοσημείωτες αποκλίσεις. Αντίθετα, οι Μουσουλμάνοι και οι Ινδουιστές εμφανίζονται πιο αισιόδοξοι, ενώ οι άθεοι ξεχωρίζουν για την πιο απαισιόδοξη στάση τους.

Οικονομία: η δυσπιστία επιμένει
Αρνητικές παραμένουν και οι οικονομικές προδοκίες. Σε παγκόσμιο

επίπεδο, το 16% των πολιτών προβλέπει ότι το 2026 θα είναι οικονομικά χειρότερο, ωστόσο στη Δυτική Ευρώπη ο δείκτης πέφτει στο -34%, το χαμηλότερο ποσοστό διεθνώς. Η οικονομική ανασφάλεια φαίνεται βαθιά ριζωμένη, τροφοδοτούμενη από τον πληθωρισμό, το κόστος ζωής και τις κοινωνικές πιέσεις. Στην Ελλάδα, η εικόνα είναι ακόμη πιο επιβαρυντική. Μόλις το 14% των ερωτηθέντων πιστεύει

ότι το 2026 θα είναι οικονομικά καλύτερο, ενώ το 56% αναμένει επιδείνωση. Παρά τη σχετική μακροοικονομική σταθεροποίηση και τους θετικούς δείκτες ανάπτυξης των τελευταίων ετών, η κοινωνική αντίληψη παραμένει ευφραυστή. Το υψηλό κόστος διαβίωσης, η εργασιακή ανασφάλεια και η αίσθηση ότι οι διεθνείς εξελίξεις μπορούν να ανατρέψουν εύκολα τις ισορροπίες διαμορφώνουν ένα κλίμα έντονων επιφυλακτικότητας.

Παγκόσμια ειρήνη: φόβος για κλιμάκωση

Η μεγαλύτερη ανησυχία, ωστόσο, αφορά την παγκόσμια ειρήνη. Σε διεθνές επίπεδο, μόλις το 24% πιστεύει ότι το 2026 θα είναι πιο ειρηνικό από το 2025, ενώ το 40% προβλέπει περισσότερες συγκρούσεις και αναταραχές. Και εδώ η Δυτική Ευρώπη εμφανίζεται η πιο απαισιόδοξη περιοχή μόνο το 14% αναμένει βελτίωση, ενώ η πλειοψηφία φοβάται κλιμάκωση της αστάθειας.

Οι Έλληνες καταγράφουν από τις πιο αρνητικές εκτιμήσεις διεθνώς. Μόλις το 7% θεωρεί ότι το 2026 θα είναι πιο ειρηνικό, ενώ το 61% προβλέπει περισσότερη αστάθεια. Η απαισιοδοξία αυτή συνδέεται άμεσα με τις γεωπολιτικές εξελίξεις, αλλά και με την αίσθηση ότι οι διεθνείς ισορροπίες μεταβάλλονται με τρόπους που δεν ευνοούν τη σταθερότητα.

Ενα δύσκολο ξεκίνημα για το 2026

Συνολικά, η έναρξη του 2026 βρίσκεται τη διεθνή κοινότητα σε ένα περιβάλλον αυξημένων αβεβαιοτήτων. Η έλευση του προέδρου Τραμπ με μια σαφώς αναθεωρητική ατζέντα, τόσο στο εμπόριο όσο και στο αμυντικό πεδίο, επιβαρύνει το κλίμα στην Ευρώπη και πέραν αυτής, αναζωπυρώνοντας ανησυχίες για την πορεία των διεθνών ισορροπιών. Την ίδια στιγμή, ο συνεχιζόμενος πόλεμος στην Ουκρανία λειτουργεί ως μόνιμος παράγοντας αστάθειας, ενώ οι γεωπολιτικές εντάσεις σε πολλαπλά μέτωπα δεν δεικνύουν σημάδια εκτόνωσης.

Για την Ελλάδα, το 2026 ξεκινά με ακόμη πιο έντονη απαισιοδοξία. Και οι τρεις βασικοί δείκτες – αισιοδοξίας, οικονομικών προδοκιών και παγκόσμιας ειρήνης – καταγράφουν επιδόσεις σαφώς χειρότερες από εκείνες των περισσότερων ευρωπαϊκών χωρών. Παρά τις θετικές μακροοικονομικές ενδείξεις και τους βελτιωμένους αριθμούς σε επίπεδο ανάπτυξης, η κοινωνική αίσθηση παραμένει βαριά. Το υψηλό κόστος ζωής και η διαρκής έκθεση στις εσωτερικές κρίσεις ενισχύουν το αίσθημα αβεβαιότητας. Ετσι, η ανησυχία, περισσότερο από την ελπίδα, φαίνεται να καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο οι Έλληνες κοιτούν προς το νέο έτος.

Ο κ. **Αντώνης Παπακόστα** είναι διδάκτωρ Πληροφορικής από τη Γαλλία. Έχει εργαστεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όπου υπήρξε υπεύθυνος για το Ευρωβαρόμετρο, την ανάλυση του ευρωπαϊκού τύπου, καθώς και τα δίκτυα Europe Direct. Σήμερα, συνεχίζει να αναλύει την ευρωπαϊκή κοινή γνώμη και διδάσκει σε μεταπτυχιακό πρόγραμμα του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Είναι επιστημονικό συνεργάτη στο **ΕΙΑ/EMF**.

PHFK GALLUP INTERNATIONAL